

Sygn. akt IV U 791/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Sądu Okręgowego Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lipca 2019 r. w S.

odwołania M. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 5 października 2018 r. Nr (...)

w sprawie M. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty socjalnej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. Ł. do renty socjalnej od 1 sierpnia 2018 roku do 31 lipca 2021 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz M. Ł. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 791/18

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił M. Ł. prawa do renty socjalnej wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. Ł., reprezentowany przez pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że stan jego zdrowia nie uległ poprawie, a uprzednio był uprawniony do renty socjalnej. Podniósł, że cierpi na upośledzenie umysłowe, wrodzone wady serca i inne schorzenia, które powodują, że nie jest w stanie pracować. W 2015r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu doznając urazu wielomiejscowego. W wyniku tego zdarzenia u ubezpieczonego nasiliły się objawy lękowe. Wniósł o powołanie biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii w celu oceny stanu jego zdrowia (odwołanie wraz z załącznikami k.1-24 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 26 września 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.26 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. Ł. do 31 lipca 2018r. uprawniony był do renty socjalnej (decyzja z 12 września 2013r. o ustaleniu prawa do renty socjalnej na okres od 27 lipca 2013r. do 31 lipca 2018r. k.11 akt rentowych). W dniu 5 lipca 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty socjalnej na dalszy okres (wniosek k.13-14v akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 31 sierpnia 2018r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 31 sierpnia 2018r. k.15 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 26 września 2018r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika k.47 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 26 września 2018r. k.17 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 5 października 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej na dalszy okres (decyzja z 5 października 2018r. k.19 akt rentowych).

Ubezpieczony ma niespełna(...)lata. Ukończył szkołę zawodową specjalną – kucharz małej gastronomii, nigdy nie pracował zawodowo. Ubezpieczony cierpi na upośledzenie umysłowe na pograniczu stopnia umiarkowanego i lekkiego z zaburzeniami zachowania, padaczkę pod postacią napadów zaburzeń świadomości oraz przewlekły zespół bólowy kręgosłupa piersiowego. W okresie młodzieńczym przebył chorobę S.. Od 29 sierpnia 2005r. ubezpieczony zgłaszał się do poradni psychologiczno-pedagogicznej. Obecnie leczy się w poradni zdrowia psychicznego. Utrzymują się u niego znaczne zaburzenia funkcji poznawczych w zakresie ogólnej wiedzy o świecie, planowania na materiale przestrzenno-wzrokowym, pamięci krótkotrwałej, koncentracji uwagi, tempa uczenia się nowego materiału, rozpoznawania, rozumienia i przewidywania sytuacji społecznych. Funkcjonowanie intelektualne ubezpieczonego utrzymuje się na pograniczu upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanego i lekkiego. Funkcje przestrzenno-wzrokowe, planowanie, analiza i synteza wzrokowa na poziomie upośledzenia w stopniu umiarkowanym. W funkcjonowaniu osobowościowym ubezpieczonego występuje niska tolerancja na stres i pobudzenie emocjonalne, męczliwość, niska samokontrola emocji z tendencją do reakcji dysforycznych, znaczne zaburzenia funkcji motywacyjnych i planowania, obniżony krytycyzm, co skutkuje zaburzeniami zachowania, niskim poziomem dynamiki, aktywności i zaradności życiowej. Istniejący globalny deficyt intelektualny, zaburzenia zachowania oraz dysfunkcje sfery emocjonalno-motywacyjnej, społecznej i poznawczej uwarunkowane są zmianami w o. u. n. Ze względu na schorzenia neurologiczne ubezpieczony nie może wykonywać ciężkiej pracy fizycznej, pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu i w wysokiej temperaturze, jak również pracy w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną i ostrymi narzędziami, wymagającej dźwigania, a także prowadzić pojazdów mechanicznych. Z powodu rozpoznanych schorzeń ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, a naruszenie sprawności organizmu powstało przed ukończeniem 18. roku życia. Całkowita niezdolność do pracy istniała w dniu 31 lipca 2018r. i trwa nadal do 31 lipca 2021r. (opinia biegłych psychiatry, psychologa i neurologa k.59-60v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej M. Ł. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2018r., poz.1340) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18. roku życia,
2. w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. Roku życia,
3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W myśl art.5 w/w ustawy w związku z art.12 ust.2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych osobą całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

W świetle powyższych uregulowań rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu ,tj. po 31 lipca 2018r. całkowita niezdolność do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w okresie nauki – nie później jak przed ukończeniem 25. roku życia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii dwóch zespołów biegłych z zakresu medycyny. Opinia drugiego zespołu biegłych z zakresu psychiatrii B. G., psychologii L. S. i neurologii J. S. dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony po 31 lipca 2018r. ubezpieczony jest nadal osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu stanu zdrowia psychicznego - upośledzenia umysłowego na pograniczu stopnia umiarkowanego i lekkiego z zaburzeniami zachowania wymagającymi leczenia, które to schorzenie powstało przed ukończeniem przez niego 18 roku życia. W złożonej opinii biegli wskazali, że u ubezpieczonego nadal utrzymują się znaczne zaburzenia funkcji poznawczych w zakresie ogólnej wiedzy o świecie, planowania na materiale przestrzenno-wzrokowym, pamięci krótkotrwałej, koncentracji uwagi, tempa uczenia się nowego materiału, rozpoznawania, rozumienia i przewidywania sytuacji społecznych, co powoduje, że ubezpieczony w dalszym ciągu jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Współistniejące zaś schorzenia neurologiczne powodują, że ubezpieczony nie może wykonywać ciężkiej pracy fizycznej, pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu i w wysokiej temperaturze, jak również pracy w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną i ostrymi narzędziami, wymagającej dźwigania oraz związanej z prowadzeniem pojazdów mechanicznych. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie. Zdaniem Sądu opinia ta jest pełna, wyczerpująca i kompleksowo odnosi się do stanu zdrowia ubezpieczonego. Treść opinii biegłych nie daje podstaw do ustalenia, że doszło do poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego od czasu, gdy był uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy. Opinia została sporządzona po przeprowadzeniu badania podmiotowego i przedmiotowego ubezpieczonego, po analizie akt sprawy i dokumentacji medycznej ubezpieczonego.

Co do opinii biegłych psychiatry J. U. i psychologa A. O., którzy stwierdzili, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy Sąd stwierdził, że opinia ta nie może stanowić podstawy rozstrzygnięcia z uwagi na mało wyczerpujące i przekonujące uzasadnienie oraz brak wykazania poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego. Stwierdzenie przez biegłego psychiatrę, że mimo stwierdzonej niepełnosprawności intelektualnej ubezpieczony w swoim środowisku funkcjonuje prawidłowo nie jest przekonującym argumentem za ustaleniem, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (opinia k.38 akt sprawy). Nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony wraz z wiekiem nabył pewne umiejętności pozwalające mu na codzienne funkcjonowanie w rodzinie, czy najbliższym otoczeniu. Oceniając jednak jego zdolność do wykonywania pracy należy mieć na uwadze, że do wykonywania jakiegokolwiek pracy, w tym pracy fizycznej, wymagana jest zdolność koncentracji uwagi, logicznego myślenia oraz umiejętność podporządkowania się poleceniom przełożonego. Biorąc zatem pod uwagę schorzenia ubezpieczonego, zdaniem Sądu, ubezpieczony nie jest osobą zdolną do podjęcia zatrudnienia. Ubezpieczony wykazuje bowiem zaburzenia postępowania ujawniające się w sferze poznawczej, emocjonalno- motywacyjnej i społecznej skutkujące niskim poziomem kompetencji społecznych, bardzo niską dynamiką, aktywnością i zaradnością życiową.

Wniosków zawartych w opinii drugiego zespołu biegłych z zakresu psychiatrii B. G., psychologii L. S. i neurologii J. S. nie podważyły uwagi organu rentowego (k.70-71 akt sprawy). W ocenie Sądu zawarte w w/w piśmie zastrzeżenia do opinii wymienionych biegłych nie są umotywowane merytorycznie i stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Zauważenia bowiem wymaga, że organ rentowy wskazywał jedynie na odmienną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego dokonaną przez pierwszy zespół biegłych. W tej sytuacji Sąd stwierdził, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do wydania rozstrzygnięcia. Dlatego też wniosek organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii innych biegłych z zakresu psychiatrii, psychologii i neurologii jako zbędny, podlegał oddaleniu.

Całokształt okoliczności sprawy – w szczególności opinia drugiego zespołu biegłych z zakresu psychiatrii B. G., psychologii L. S. i neurologii J. S. - dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony w dalszym ciągu jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w okresie od 1 sierpnia 2018r. do 31 lipca 2021r., a niezdolność ta pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem przez niego 18 roku życia. Wobec powyższego M. Ł. po dniu 31 lipca 2018r. spełnia wszystkie przesłanki do przyznania mu prawa do renty socjalnej określone w art.4 ustawy o rencie socjalnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800 ze zm.) Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.